

НАПРЪДЪКЪ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКЫ И КНИЖЕВНЫ НОВИНЫ.

НАПРЪДЪКЪ излиза всяка сѣбота. — Годишното спомоществоване е, една Тур. Лира златна. А шестмесечия то, половина Л. Т. — Вънз отъ Даржавата, шестъ бел. межидѣята всячески ПРЕПЛАТЕНИ. — Писма несповодени отъ почта парасж и паржвания за вѣстникъ не сѣдружени съ предплатата си не сж приети. — Настоятели отъ отоваряж за заплатата и иматъ право да зематъ на петнадесетътъзъ едно, като събератъ отъ 5 спомоществования на юрю.

Подписката на спомоществованията става въ Цариградъ — Агонианъ Ханъ № 14 при Г-на И. Найденова редактора и притежателя. — Статии и дописки за общеполезни и народни работи са въмѣстватъ съ благодаренье, но въ еспкий случай треба да сж снабдени съ поирѣбнитъ си подписи. — За обнародване на частни извѣстия са плаща по два гроша на редъ. — Испрачанитъ статии и дописки за обнародване, обнародвани или не, назадъ са невращатъ никому.

Спомоществованията почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець

ЦАРИГРАДЪ 9 Августъ 1874.

Въ минѣлий си брой ний споменахъ ми и за новитъ злѣкобни прѣдвѣщания върху политическото бѣдѣще на Европа, които искажахъ въ Долний Парламентъ, както прѣдседателятъ на английското министерство г. Дизраели, тъй и прѣдводителъ на свободолуби ата партия г. Гладстонъ, по споменѣхми затѣхъ само по телеграфическитъ свѣѣния що имахъ прѣдъ нѣколко дена, днесъ ний ще изложимъ сжщитъ думи що сж казали споредъ както ги сръщамъ въ Английскитъ вѣстници, отъ които може подобрь да сжди нѣкой за тѣхното значение.

Въ Долнийтъ Парламентъ бѣше са гласоподавало и одобрило единъ проектъ за нѣкакви си религиозни обряди, този проектъ препесенъ въ Горний Парламентъ на разгледяване, господо Лордовѣтъ намѣрили за добрь да го попреиначатъ и когато споредъ владѣющитъ уставни обичаи, този проектъ си повърнахъ пакъ въ Долний Парламентъ, г. Дизраели взелъ думата да разиска въпросъ да ли треба Долнийтъ парламентъ да постоянствува на това да си остане проектъ тѣй както той бѣше го одобрилъ, или да приеме направенитъ въ Горний парламентъ прѣназначения. А въ политѣтъ на говореньето си англичанинтъ първъ министръ искажалъ сѣдѣющитъ думи, които предизвикали живи ржкоплекания.

«Този проектъ са привнесе въ парламентитъ съ намѣренье да ограничи една религиозна тайфа инакъ слаба на брой, но опасна защото налага да вземе единъ постъ, за който нѣма никакво право и което треба да приеметъ съ голѣмо прѣдпазване.»

«При това има йоще и друга причина за която горѣщо желятъ да не би парламентитъ въ сегашнитъ обстоятелства да вземе нѣкоя заблудена мѣрка. Подмѣтна са вече и азъ сега за нужно сматраж да повторѣ тука по-ясно моето убѣждение, че, колкото тихо и да е днесъ общето състояние на Европа, има влияния, които са намѣрватъ въ движение и прѣлготвятъ периодъ на голѣми смутове. Това възможно е да не стане прѣвъ това разстояние отъ врѣме, прѣвъ което азъ ще съмъ на властѣтъ, на азъ са рѣдватъ че въ двѣтъ отѣвѣния на този Парламентъ са образува родъ отъ политически мжжѣ, способни да са опѣлѣтъ сръщу бурята. Смото онова което желятъ е да ги убѣдѣтъ чѣтая работа е голѣма, ченее позволено да са стаписатъ прѣвъ нея и че както са надѣжъ тѣ щѣж да могатъ да я извърнатъ.»

Г. Гладстонъ, като подразумѣваше думитъ на г. Дизраели потвърди ги и доплѣни ги както сѣдѣхъ.

«Г. Дизраели разви различни размнѣшения отъ голѣма важность и говори ви за важни събития, които е възможно да станатъ въ Европа. Приематъ идентъ които искажа почтениѣшиитъ министръ, който каза точно това, което щѣхъ да кажъ, и сѣмъ азъ. Поради важността на тѣзи събития съставилъ съмъ си мнѣнье че треба съ голѣмо залаганье да отбѣ-

гвами въ разискванията си всичко онова що може да тласне въ редовѣтъ на нашитъ противници отѣзи които сж дѣломъ наши приятели, и че треба да внимаваме да не унищожавамъ или да не парализирамъ силитъ си, като испразвамъ оржжията си врѣзъ онѣзи, които наистина сж на единъ умъ съсъ насъ.»

* *

Тѣзи думи и особено послѣднитъ за да са разбератъ както треба, нужно е да знаемъ и да си паумимъ вѣншната политика на днешното министерство въ Англия, което е въ рѣцѣтъ на Торинтъ.

Не е твърдъ мѣчно да са забѣлжи че Дизраелевото министерство нищо нѣма което да му е толкозъ на сърдце, колкото да туря прѣчки въ дѣйствиата на Германия повѣтъ, и не е съвѣтъ лѣжа това що искатъ да кажѣтъ че то въ Испанскитъ въпросъ клопи повече къмъ Франца неже къмъ Германия. Англичанитъ Торинъ сж токо кажи и днесъ сжщитъ, каквито сж били и въ началото на днешното столѣтъ, сир. протестанти противудѣйствающи австрианъ, а вѣншно приятели на католицитъ и на легитимиститъ. Но това, както вѣстницитъ на Торинтъ сждятъ за Германскитъ работи, показва че тѣ не сж научили нищичко отъ 1866 на самъ, а само умра зата имъ къмъ Прусия е станала по силна, поради това дѣто работитъ искарахъ лѣжсви тѣхнитъ за нея прѣдвѣщания. Днесъ Торинтъ клонятъ повече къмъ Франца, и желятъ да въскресѣтъ Западнийтъ съюзъ, който не считахъ за нищо въ врѣмето на Палмерстона. И скупомъ да кажемъ, консервативцитъ Англичане мразятъ Германия и Руссия и боятъ саотъ тѣхъ, защото сматраж на прѣдвѣщането на тѣзи сили като бѣда належаща на Британската дѣржава, кога отъ друга страна показватъ чувствѣта благонаклонни къмъ Франца, Австрия, дори и къмъ послѣдователитъ на Карла и къмъ всичкитъ католици на материкътъ, за които са надѣятъ да ги повдигнатъ противу Германия, Руссия и противу новийтъ редъ на работитъ който са е установилъ отъ боеветъ на 1859, 1866 и 1871. Но треба да приложимъ и това че сегашната консервативна партия — Торинтъ нѣматъ опредѣлени идеи за вѣншната политика, а това което го отличава въобще е едно чувство отъ неприязненность къмъ всячко що са засилава и утвърдава повѣтъ, що е друга страна осѣща и слабостъта си, што не са рѣшава да състави противудѣйствующе спобрство, както сж правила въ врѣмето на Пята.

«Какъто и даказува г. Дизраели, Англия нѣма да стане вече за напрѣдъ посрѣдница на Европа по материкътъ и Франца би направила голѣма погрѣшка ако би рѣшилъ да са доврѣри на общанията за нравственна или за вещественна помощ, за която бѣлпуватъ вѣстницитъ на Торинтъ. Иначе, г. Дизраели знае по-добрь отъ всякого друго че народътъ не поддържа симпатитъ на правителственитъ разреди, и че, ако народътъ не одобри никакъ-

систематическото въздржанье на г. Гладстона, много повече и по силно ще о сжди всяко покушение дѣто да употребѣ Англия силата си въ полза на легитимиститъ и ултрамонтанцитъ на материкътъ. Пораженье то на Ирландцитъ автонимиститъ въ парламентитъ нѣма да докара никакво уталожително сѣдствие, споредъ както са лѣжахъ че прѣдвѣждатъ нѣкои английски вѣстници; защото народната партия не е никакъ оборена отъ това, посрѣщанье то което направихъ на Джонъ Мицела, одного отъ главатаритъ които подбутнаха послѣдното резмирство, доказва явно че повѣ единъ смутъ ще намѣри мнзина които да го поддржатъ. Отъ друга страна ултрамонтанската ирландска партия са вижда по нападателна и по-буйна отъ Английскитъ католицизмъ, на който обаче главатаритъ не са отливчатъ твърдъ съ умѣренность. Автономиститъ Ирландци въ парламентитъ употребихъ всичкитъ си сили за да турятъ прѣчки въ законодателнитъ тѣла и да заплетѣжъ правителството, а като не можѣхъ да извърнатъ нѣщо съ този начинъ, тѣ безъ друго ще да са опитатъ да раздигнатъ въ Ирландия нѣкакво движение като онова прѣдъ което г. Гладстонъ са принуди да са оттегли.»

Но и пѣдиръ туй, за да разберемъ йоще по-добрь до колко тяжесть иматъ тѣзи злѣкобни прѣдвѣщания на английскитъ министри, треба да расправимъ на читателитъ си какъвъ е този ирландскитъ въпросъ и въ какъвъ случай и съ какъва цѣлъ сж тѣ произнесени. Не може обаче да са вземе да говори нѣкой за този въпросъ — за ирландската независимость, безъ да си не припомни дългъ редъ отъ политическо-религиозни гонения и кървави насилия, на които е станалъ жертва злочестийтъ този островъ отъ врѣмето на Кромвеля до днесъ.

«Първата френска революция прѣдизвика живи симпатии въ Ирландия. Сѣдствие на тѣзи симпатии бѣше съставяньето на единъ голѣмъ Клубъ отъ Съединени Ирландци, който задираше възражданье то и еманципацията на отечеството имъ. Английското правителство са рѣшава тогызъ да отбѣсне опасностьта съ употребенье на насилъето. Правото на личната свобода, което бѣше въведено въ островътъ отъ 1782 са оттегли и крѣпка военна сила завзема по голѣмнитъ градове. Дружината отъ политическийтъ клубъ са обезоржжили. Но пакъ Клубътъ са прѣустроява скритомъ, но тозъ пѣтъ нѣкакъ по-войниственно. Той броялъ петстотинъ хиляди съзаклетници когато прѣвъ Майя на 1798 избухнува бунтъ въ едно време на разни мѣста. Между това многобройна войска испратена на-бързо отъ английското правителство въспрѣло бунтътъ да не може да вземе по-голѣмо распространенье. Крѣвта текла изобилно, и бройтъ на жертвитъ възлѣзвалъ до 30 хиляди. А едвѣмъ що били прѣстанали тѣзи дѣлпсценъ, когато прѣвъ Августъ на 1789 са евава на испанскитъ примория едно отѣвѣенье френска флота, която извезла

на Килада около хиляда души подъ началството на Генералъ Умберта. Едно голѣмо множество патриоти Ирландци побѣрзахъ да са съединятъ съ Френциятъ; но английската войска сполучи да погълчи революцията която са принудила да положи оржжѣ. Два йоще други френски похода такожде не сполучили. А послѣдствие на тѣзи едно по друго разорени които истегли народната ирландска партия, английското павителство са рѣшава да лѣчи Ирландия отъ това дѣто да има тѣя свой си особенъ Парламентъ и да го съедини съ английскитъ Парламентъ. За тази цѣлъ прѣдставило са въ ирландскитъ Парламентъ едно прѣдложение, което обаче той парламентъ отвъррялъ съ негодование. Тогава Питъ прибѣгнѣ до средствата на подкупуваньето. Селита и чифлицитъ, отъ които тогызъ зависали повечето сѣдалища отъ ирландскитъ парламентъ, са испунили съ злато. Всяко сѣдалище било купено отъ английското правителство за по 20 хиляди лири. Благодаренье на туй подкупуваньето на което не знае человекъ какво име да му даде, законодателното съединенье между Ирландия и В. Британия, съединенье, което са нарекло *окончателно*, са приело и одобрило съ голѣмо вишегласье на 27 Мая 1800.

«Итъй сръщу туй *окончателность* единенье бѣше са опѣлчилъ сега на скоро въ английскитъ парламентъ Г. Бутъ. Неговото прѣдложение са отвъррили. За добра честь такъвизъ едни въпроси не са рѣшаватъ съ ораторски слова и чрезъ парламентитъ, но чрезъ събитията, чрезъ голѣми политически спобирства, чрезъ боеве. Най първата дохватка която убортѣби г. Дизраели за да оборѣ прѣложенье то на г. Бутъ е че, *защото Англия прѣдвѣждавала важни събития по материкътъ на Европа, имала нужеда отъ съединеньето и осрѣдоточаваньето*

на всичкитъ си нравственни и военни сили; но тази дохватка не е освѣтъ риторическа фигура и празденъ извѣтъ: всички знаятъ че материкътъ може утрѣ да бухти въ пламъкъ и да са колятъ помежду си жителитъ му, а пѣкъ Англия и нейното правителство хабѣръ да нѣматъ. Такъвъ е характерътъ на търговскитъ народи, отъ врѣмето на Кархидонцитъ до нѣй новитъ години. Тѣхний плѣтъ е златото, а че подиръ него втори идатъ нравственностьта и честьта. И тѣй Ирландия или свободна или робска бѣде, това нѣма да промѣни въ нищо политиката на Downing-Steel. Ирландия лѣма освѣтъ да чака нова война на Материкътъ или нови смутове въ Ирландия за да приповтори своитъ опѣтвания за своето Еманципиранье, т. е. измжкване изъ рѣцѣтъ на Англия.»

Но като приведохми това до тукъ за да издиримъ значенье то на думитъ на английскитъ министри, и видѣхми че тѣ не сж освѣтъ «Риторическа фигура и празденъ извѣтъ» нека доискарами разсненията за този Ирландскитъ въпросъ, споредъ както склача думитъ си за него вѣстникътъ «Мемориялъ Дипломатикъ» отъ който и заемамъ тѣзи разсѣждения.

«Ирландия, казва речението въ-
станик, е паистинк сега за сега мирна
и тиха по огъня са разгара исподъ
пепелта. Ина въ Ирландия една наро-
дност жестоко угнетавана, и религио-
зни исповдания насилвани. А тѣзи
дѣла нѣща сѣ дѣл причини на неизбѣжни
бунтове. А честта е въ това че Англия
ина да прави сѣ едно племе което не
са е измѣнило въ нищо, макаръ да са
е измѣнило всичко около него. Ир-
ландия сѣ чисти цели, когато френ-
цитъ сѣ смисли; но и тѣй тѣ пакъ
сѣ наши братя. Когато Франца свали
яремъ на феодализма и стана свобода
и слобна, древнитъ цѣлѣтиски наро-
ди приковани о скалитъ на отечеството
си и уединени на островъ сѣ, оста-
виха въри на поетическата независи-
мостъ отъ дивни животъ до когато чуж-
дото мѣстѣство не дойде та ги притисна
изневѣрки. И пантепа Англия ги при-
тисна изневѣрки. И бѣхти ги, както
вѣлнитъ на морето бѣхти крайбрежи-
та на Велика Британия. Достойната за
оплакъ нѣ по тѣпѣливата Иудей, която
е брѣла Епохитъ сѣ сѣ рабствата сѣ,
не е била по жестоко измѣвана отъ
Азийскитъ завоеватели. Но въ Цѣлѣтис-
кий духъ нѣа такъви добродѣтели, има
такъви сѣа отъ жизненостъ и снаж-
ностъ въ това племе, щото трае подъ
насилъето и спазва правитъ сѣ и езикъ
сѣ, както Иудейтъ.

«Тя е племе желѣзно, неподвижна как-
то голѣмитъ неини дѣмъ ки памѣтници
Народъ тѣй направенъ никога нѣма да
са изгуби подъ чуждъ яремъ. Той е не-
оборимъ, и рано или късно ще да въз-
придобие независимостъ сѣ.»

Ето тѣзи разсуждения, тѣлкования и
сѣщности на Ирландскитъ въпросъ сѣ
кѣнто каратъ Английскитъ министри да
стрѣска сѣ свѣтъ сѣ злокобнитъ сѣ пред-
вѣщания, като са мѣчатъ да залѣжатъ
сѣ тѣхъ необоримитъ иначе по наивни-
тъ Ирландци.

Да са дружимъ

«Сдружаването е животъ, и
свършеното сдружаване е
свършенъ животъ.
ЛАМЕНЕ.

Всичко въ природата ни извѣстѣва за
необходимата потреба, която имамъ е-
дипъ отъ други. Ний можемъ да пока-
жемъ за примѣръ лѣстовичкитъ. Когато
доде време да отидатъ да живѣятъ въ
други по-топли страни, тѣ са сѣбиратъ.
Подиръ, тѣзи въздушни пливатели, безъ
да са отдѣлятъ трѣгватъ наредъ и оти-
ватъ да засѣдятъ тамъ дѣто наивратъ
жаръ и изобиле. Самичка, отдѣла шо
би сторѣла всѣка една лѣстовичка? Ни
една, то са знае, не може избѣгнѣ отъ
опасноститъ на пѣтя. Сдруженъ тѣ про-
тивостоя на вѣтроветъ и на буритъ;
отслабналото крило на една са подни-
ра о по силничкото крило на друга.
Тѣй милинитъ мѣнчки сѣздания, които
последната пролѣтъ е видѣла да са ро-
дѣтъ, най слабиткитъ, подкрѣпени отъ
по старитъ стигатъ край на своето
пѣтуване и въ отдалеченитъ прѣзъ мо-
ре мѣста бѣлнуватъ родното гнѣздо и
първитъ сѣ радости.

То е цѣла истина доказана отъ нау-
ката, отъ времето и отъ опита че сдру-
жаването е необходимо въ живота на
человѣка. То е припознано и доказано
че человѣкъ има отличителната тѣзи чер-
та да бѣде сѣщество дружественно, си-
ръчъ такъвъ сѣщество кѣнто е сѣздаде-
но да живѣе сдружено сѣ подобнитъ сѣ.
Като е тѣй ний поздравявани сдружаване-
ното кѣто една отъ нѣзи потреби не-
обходими въ живота на народитъ, въ
живота на обществата!

Сдружаване! Ето силний лостъ, мо-
гѣществени архимедовъ стѣлбъ сѣ кой-
то могѣтъ са тѣкихъ напредъ най-огро-
мнитъ предприятия. Отъ сдружаването
всички просвѣтени и пѣтѣщени народи
сѣ извѣли голѣма облага. Отъ сдру-
жаването мнозина сѣ стигали да са

поминуватъ честито и да добруватъ въ
живота си.

Сдружаването е наша необходимостъ.

Сдружаване! О, то е направило чу-
деса! то е родило най-удивителнитъ от-
крития и изобрѣтения, сѣ които сѣ го-
рдѣтъ измѣнѣнитъ въкъ и настоящъ й-
тъ. На сдружаването просвѣтѣна Европа
дѣжи всичкитъ свои наредби и учреж-
дения, които отъ непроникувана дѣбрава
и подивѣла корня, какъто е била Европа,
сѣ я преобрѣнили на прекрасна градина.

Сдружаването е направило чудеса.

Сдружаването е наша необходимостъ.

Имаи ний, които носимъ хубавото
име Българи, имамъ ний много потреби
и много необходимости. Но нашитъ очи
гѣдѣтъ на сдружаването като на една
отъ най-първитъ ни необходимости.

Дѣзволето да приложимъ и това, че
ако не са обрѣнемъ кѣмъ сдружаване-
то за да уредимъ общата наша кѣща,
долъ е о-време, ний ще има да са вѣл-
каимъ много. Времето бѣрза, заминава.
Днешната работа за утрѣ не бива да са
остава.

А нашитъ работи всички комахай не
тѣрпятъ оставане за утрѣ. Ако можемъ,
то най умното е да изработимъ, да свѣр-
шихмъ и утрѣта та работѣ днесъ, въ тѣзи
часъ. Нека размисли всѣки не е ли тѣй!

Широко е полето за работа! Общѣна
е областта нѣтъ кѣнто всички гласове ни
викатъ на сдружаване!

Чувамъ ли ний тѣзи гласове? Видимъ
ли ний сѣ чистъ погледъ всичкитъ ри-
боти? Признавамъ ли ний важността на
положението си?

Нека всеки който има интересъ за
онова, кѣнто са зове българско общество
или въ по ширъ сѣ смисълъ български
народъ, нека всѣки кѣнто боли сърдце
за състоянието на този народъ, който
милѣе за неговото напредване и до ру-
ване, нека казвами ний, остави на е-
динъ поне частъ всѣчки други свои запити
и хладнокрѣвно като сѣ зададе горнитъ
въпроси да отговори самъ на себе.

Преди всичко ний призоваваме сдру-
жаването въ полето на българското про-
свѣщене.

Разединени въ обществото ний са
дѣлимъ, уединявани са и въ зградитъ на
просвѣщенъето. Нашитъ училища сѣ
предъ нашитъ очи. Искѣно у тѣхъ ви-
соко говори че разединъето, несѣгласъ-
ето, несдружаването е причина на
училищнитъ несполуки.

А що би направило едно сдружаване,
едно съгласе въ училищата ни. Този
хаосъ, който гледами че сѣмѣстѣва на
всѣкъдѣ, може да изчезе предъ тѣй спа-
сително средство кѣкто тѣмнитата предъ
слънцето. Лабиринтъ на програмитъ
и на всѣкаквитъ ни училищни нераз-
бранщини може да са премахне.

Всѣки щѣне да види най-ясно пло-
детъ на сдружаването въ училищата ни.
Вѣкину щѣхъ да са поревнатъ до-
бритъ сѣтнини, които щѣне да принесе
сдружаването само въ училищата.

Други пѣтъ за важността на сдру-
жаването! За сега ний казахмъ, кѣнто
имамъ да кажемъ. Но преди да свѣр-
шимъ има да направимъ едно питане.

Да ли ще бѣде послушѣ нашитъ
гласъ? Да ли ще бѣдѣтъ зѣти подъ
внимане нашитъ думи? Да ли не под-
крѣпени кѣкто сѣ тѣ сѣ авторитета на
високитъ стоење ще направятъ ожида-
ното дѣйствиѣ?

Кѣто полагамъ питанъето, ще прило-
жимъ. Ний сѣ си поставили за длѣжностъ
да служимъ по силитъ сѣ на българския
народъ. Ний мислимъ че тѣй е свѣта длѣж-
ностъ на всѣки който носи името Бѣл-
гаринъ. Трѣба да кажемъ и това че кѣкто
внѣшги тѣй и за внѣшги ний сѣмъ са рѣ-
шили да употребами единичкитъ средства
сѣ кѣнто можемъ да распѣлаги за напредъ-
дѣка и просвѣщенъето на този народъ.

ПО ПОВОДЪ НА УЧИЛИЩНИТЪ СЪБОРИ.

Единъ отъ Българскитъ вѣстници като спо-
менува за свѣщанъето на мѣстнитъ учителски
събори, спѣри са на това дѣто е казано, че
рѣшенъята на тѣзи частни събори сѣ са не
приводятъ въ Екзархията и тѣ сѣ стави
школѣва комисия, кѣнто ще да са обѣже да
разгледа тѣзи проекти и да избере най-добритъ.
Всичко това е добро, казва този вѣстникъ, и
похвално, но сумѣна са да ли ще бѣдѣтъ въ
състояниѣ тѣзи вѣрки да произведатъ онѣвъ
послѣдствия кѣнто сѣ длѣжни да произведатъ.

Речениитъ лѣстъ, кѣто предполага че на
тѣзи събори «сѣскитъ учителя щѣли да по-
несатъ своитъ проекти на градскитъ учителя,
че градскитъ учѣтели ще да явятъ своитъ мѣнѣ-
ния на мѣстнитъ Епископи, че мѣстнитъ Епис-
копи ще да воспроизведатъ на Екзархията своитъ
лични убѣждения, а Екзархията ще да обѣжи
на школѣвата комисия своѣта собствѣна воля,
заклучава, че подиръ всѣчки тѣзи прѣдѣдания,
критикувания и одобрявания изработѣнитъ у-
стави може да стигнатъ до сѣмѣстѣването на пѣ-
тка оскубана до най послѣднитъ сѣ перушинъ-
ки. И прилага йоме че освѣтъ това въ тѣзи
събори сѣскитъ учителя ще да излѣзатъ сѣ
толѣвъ разнообразни противурѣчѣния една на
друга и празнословни программы, кѣнто не ще
да бѣде никой въ състояниѣ да ги приведе въ
редовностъ.

Отъ тѣзи предположения воденъ писателътъ
искава мѣнѣе че е щѣло да бѣде по-добро,
ако Екзархията сѣ нашитъ цѣрковскитъ учѣ-
би сѣставили понапредъ школѣва комисия, кѣ-
нто да напише разумѣнъ шко сѣн уставъ, кой-
то да са изнесе прѣдъ училищнитъ съборъ,
а училищнитъ съборъ да е обѣзанъ да го
разгледа сѣ особенно внимане, да поправъ по-
грѣшкитъ му и да одобри полезнитъ парагра-
фи, иначе, казва той, никога нѣма да достиг-
немъ до обща программа и до добри резултати.

Писателътъ говори за това така като рѣзу-
лтѣна общъ учителскитъ съборъ а не мѣстни
събори, и за тѣй прѣдъ мѣстнитъ за сѣби-
ране на всичкитъ бѣлг. учѣтели на едно мѣ-
сто, прѣлага щото въ училищнитъ съборъ
да не участвуватъ сѣскитъ учѣтели, а въсѣ-
ко души отъ тѣхна страна, т. е. иска Екзар-
хия да избере по дюница нѣи по трѣца по
сѣо обѣи и по развитъ хора и да ги воспроиз-
да на съборътъ да разгледа сѣ съставитѣлъ
вече уставъ, и да го приведа въ дѣйствиѣ.
Така бивадо ча всѣкъдѣ, така трѣбѣло да бѣде
и у насъ, свѣршихъ той кѣлото за това.

Другъ единъ отъ мѣлатъ наши учѣщи са
въ Европа ни е испратѣлъ единъ особенъ членъ
за учителскитъ събори, кѣнто обаче като на-
мѣрилъ еко въ обществото най-ний го по-
народнитъ а измѣнѣнитъ отъ него и прѣдлагамъ
просто така като частно мѣнѣе за съборътъ
и за неговитъ задѣлѣкъ.

«Съборътъ, казва той, трѣба да състои отъ
всѣчкѣтъ наши народни учѣтели, кѣнто сѣ при-
нати по всичкитъ краѣща на отечеството; тѣ
трѣба да са споразумѣтъ братски помежду си
и да избѣратъ едно мѣсто угодно дѣто да
стана годишното събѣдане; Главната задача
на този съборъ, спорѣтъ мѣнѣ (казува писа-
телътъ) трѣба да бѣде тази.

1-во. Да вземе всичкитъ учѣлица подъ свой
назоръ.

2-ро. Да наредъ една обща программа кѣнто
да отговори въ настоящѣтъ на народнитъ нужди.

3-те. Да организира добръ кѣкто градскитъ
тѣй и сѣскитъ училища.

4-то. Да изработи една обща граматика
за народа.

5-ти. Да захване да издава сѣсѣ нѣи книги за
народа, и добри учебници за училища, за да
възбуди ревностъ въ народѣтъ кѣмъ прочѣ-
тане, а не кѣкто днесъ е похлѣдилъ сѣ камѣни
паднали отъ небето, послѣдѣни и други бѣдуци.

6-то. Да вѣла длѣжностъ щото всѣкой учѣ-
телъ, който желае да измѣе това свѣто знание
— Учителъ, непрѣменно да положи стрѣгъ испѣ-
титъ, че тѣмъ да са причисли въ числото на
народнитъ просвѣтитѣли, а не кѣкто днесъ шо
сѣ похлѣдилъ училищата мехѣндѣии, лѣтѣни-
дѣии и пр. и пр.

7-мо. Да отреди учѣни ревизоръ (нагледачи),
кѣнто сѣвѣ три мѣсеци да обикалятъ град-
скитъ и сѣскитъ училища.

8-мо. Въ всѣки градъ учителитъ да явятъ
своѣтъ частитъ учителскитъ съборъ, въ кѣнто трѣба
да засѣдатъ заедно сѣ сѣскитъ учѣтели. На
този съборъ сѣвѣ сѣскитъ учѣтели трѣба да по-
каже шо е измѣнилъ въ опрѣдѣленитъ му
прѣве отъ съборитъ. Разумѣна сѣ, че всѣкой-
то, кѣнто измѣнилъ частитъ съборъ, то ще
бѣде поднесѣно на общитъ съборъ.

9-то. Отъ общитъ пѣри да са поддържатъ
нѣкои даровѣти мошѣи въ нѣкои Европ. учебни
забѣдания.

Какъто имѣдѣтъ нашитъ читатели, въ изло-
женъето на нашитъ мѣлатъ съобщественикъ имѣ
много неприятели и неприложимъ нѣща, а нѣ
кои и не тѣй опрѣдѣлено и казано; но най ги
турѣми прѣдъ очитъ на нашитъ съобществени-
ци, не за друго а за това само, щото при
сѣмѣстванъето на наши мѣнѣния да стѣва и
разгледашъето нѣтъ отъ по-много страни, а йоме
и за това повече за да подѣстѣмъ други по
способни и по практични мѣлѣе отъ нашитъ
учѣщи да ползѣватъ на лѣб сѣ своитъ за тази
работа мѣнѣния.

Дописки и новини

БЪЛГРАДЪ 11 Юли. — Не съмъ да не чу-
ствувамъ едно малко вънѣшенъ въ себе сѣ и
треперане на рѣката сѣ, като са знамъ да
ви расправѣ за нѣкои работи, за нѣкои тука
сѣбѣгии, кѣнто сѣ толѣвъ страшно, кѣнто п
невѣротѣна за человѣка, който не е вѣнѣналъ
въ вѣтрѣшностѣта на тукашнитъ животъ. Азъ,
пленно, мислѣмъ въ настоящето сѣ да вѣрѣмъ
нѣколко зѣри въ дѣлѣтъ на вѣтрѣшнитъ
сѣрбскѣ пѣторѣи отъ шестъ-седмъ години на
самъ, зѣри, кѣнто ще да разсѣлѣтъ харак-
теритъ на оня високи и пѣрни лица, кѣнто сѣ
убѣдѣното на князи Михаила Грабѣнѣхъ властѣ-
тъ въ рѣцѣтъ сѣ.

Князь Михаилъ прѣтѣжѣлаше чертитъ на
единъ пѣтинѣтъ отецъ на народа сѣ; той бѣ-
ше благородѣнъ, вѣл. кѣдѣшѣтъ и грижѣне са
ни престанно за бѣдѣшето на народа, който отъ
своѣтъ странѣ обожѣване князи сѣ. Ето кѣкъ
ненадѣлѣно му убѣданѣе докѣмъ тѣрѣтъ тежко
Сѣрбѣтъ. Но прѣтѣжѣла бѣше тѣй вѣщо изло-
дена, щото тя са смѣрихъ безъ нѣкое допрѣ-
данѣе на панѣтъ на убѣдѣтъ му. При испѣко
тона нѣкѣмъ подемѣни слухове са разнесѣхъ
въ Сѣрбѣи. Тѣзи слухове чѣнѣхъ са ужасни.
Мнозина не можѣхъ да вѣруватъ, че оня лѣпа,
кѣнто стѣи хъ и въ политическо и духовно от-
ношенѣе на село на държавѣтъ, бѣхъ бѣли
способни за такѣвъ ужасни злодѣйства. Но
обстоятелствата са развилахъ.

Най напредъ много падѣлъ въ оня, дѣто ге-
нерѣлъ Бѣзнавѣцъ не дѣло сѣдѣтъ убѣдѣното
са ожени зѣ братѣвѣкѣтъ на князя, за ху-
банѣтъ Кѣтерѣи, кѣнто подѣръ Мѣлака, оста-
тавише единъ тиѣнѣтъ прѣдѣстѣтелъ на Обрено-
вичѣвѣтъ фамилий. Работѣта станѣ ясна, ко-
гато са узна, че Бѣзнавѣцъ чрѣзъ посред-
ството на тогѣмѣнитъ босненскѣ пѣли Ос-
манъ пѣмъхъ усѣла да пѣзѣмъ отъ Висока. Порѣ-
тъ единъ ферѣнтъ, спорѣтъ който въ случѣй
че изумре мѣлѣкѣтъ кѣнто на Обреновичѣвѣ-
тъ фамилий, да може да наследѣ прѣстола въ
жѣнскитъ фамилий. И тѣй неостанѣе дру-
го освѣтъ да пѣчезе мѣлѣкѣтъ князь Мѣлакъ
и Бѣзнавѣцъ бѣше естѣственитъ му на
сѣдѣникъ!

Кѣлото за прѣмахѣванѣто на князѣтъ неоста-
вихъ сѣ скръстѣны рѣцѣ. Стѣнѣхъ много-
численѣ опѣтанѣя за поставѣанѣто на тѣзи
цѣлѣ. Азъ зѣмѣлъ положително три случая. Вѣл-
нѣтъ при пѣзѣванѣто на князѣтъ въ театро-
то, кѣнто една порѣзитѣна бомба испрѣщѣ прѣдъ
него безъ да можѣ да го докѣчи. Другъ пѣтъ,
при отѣтѣванѣто на князѣтъ за Криѣтъ кога-
то останѣ да прѣносуѣва въ Пожарѣвѣцъ; то-
сѣтъ сѣмѣтъ сѣмѣтъ сѣмѣтъ сѣмѣтъ сѣмѣтъ
зѣтъ са стрѣпили по успѣ да са задѣржи и
да избѣгне пѣзанѣто, кѣнто бѣ было смѣрѣ-
носно Трѣтѣй пѣтъ въ Крагуѣвѣцъ, кѣнто за-
пѣлахъ нарочно тополиничѣтъ; тогѣва единъ
Бѣлгаринъ отъ Гѣбрѣно, Стѣфанъ Пѣтрѣи, кой-
то са намираше въ сѣрбскѣтъ войсѣкъ, спусѣлъ
са испрѣдъ огънитъ и отгѣли отгѣлѣнитъ на пѣр-
нѣтъ машинѣ, безъ кѣнто машинѣта нагѣмѣло
щѣше да са прѣне да да порѣзи всѣчки око-
лѣстѣщи ведно сѣ мѣлѣкѣтъ князь, който бѣ-
ше доведѣнъ да чѣни сѣиръ огънитъ. По прѣви-
дѣнѣто не допусѣмъ да стѣне второто убѣство
и покрѣвитѣлѣстѣвъ невѣнѣнитъ жертѣи.

Но Бѣзнавѣцъ не бѣше самъ въ послѣдѣва-
нѣто на дѣлото сѣ. Прѣрѣтъ неговѣ помагачи
бѣхъ Рѣстѣи, кѣнто управитѣлъ на внѣшнитъ
работи и Рѣдѣи Мѣлоѣкѣнѣтъ, управитѣлъ на
вѣтрѣшнитъ. Подѣръ тѣхъ вѣрѣхъ Г. Бѣл-
варѣвичъ, управитѣлъ на военнитъ работи, Г.
Вѣлѣкѣнѣтъ, министѣръ на правосѣдѣнѣто и пр.
а сѣга на послѣдѣтъ придружавѣтъ нѣи и са-
мѣнитъ Г. Мѣлакъ, мѣтрополѣта на Сѣрбѣи.
Всѣчкѣтъ тѣзи госѣда по чрѣгѣтъ на лѣцѣто
сѣ, сѣмѣхъ че сѣкѣ отбрана чѣта на странѣни
разѣбѣнѣтъ, — кѣнто пѣзѣмѣтъ Госѣдинѣ Мѣ-
трополѣта, който има мѣко и бѣло лѣце (само
ако не е отъ лѣцѣмѣтѣ, кѣнто е природѣно на-
дѣгѣрѣну. Б. Рѣд.)

Тѣзи чѣта испѣна правѣла е въ прѣмето на
властѣванѣто сѣ ужасни неправѣи. Около тѣхъ
бѣше са привѣли и оѣзѣи чѣта; кѣнто са прѣ-
зѣлъ Г. Мѣлоша Мѣлоѣнѣтъ, и кѣнто бѣше ту-
рина за догѣмъ искѣренѣнѣто на бѣлѣгѣрското
имѣ и шѣрѣтъ. Тѣй сѣмѣтъ че мѣлѣкѣтъ бѣлѣгѣ
измѣни неправѣно, мѣжду кѣнто и за похѣлѣ-
нѣе достѣпѣнитъ нашъ съобщественикъ Само-
ковѣцъ Г. Иванѣо Сѣфанѣтъ, кѣнто подѣтъ
зѣтъ че е турѣски шѣионѣтъ измѣнѣлъ въ Ав-
стерѣи и вѣнесѣхъ голѣми вредѣ върху състо-
янѣто му. Други бѣлѣхъ измѣрѣни въ тѣмѣнѣ-
цѣ, трѣти бѣлѣхъ сѣмѣпанѣ материѣлно, чѣмѣр-
ти бѣмѣхъ тѣино убѣданѣ, — а народѣтъ въоб-
ше покѣри глѣвъ подъ тиѣранѣството и са прѣ-
дѣна на пѣтѣлѣтъ. Но кѣнто въ всѣчкѣтъ не-
рѣна всѣчкѣтъ дѣла, кѣнто сѣмѣтъ основѣни
въ рѣху такѣвъ средства, сѣмѣтъ бѣли припѣдѣни
да са разѣлѣтъ прѣдъ вѣлѣтъ нѣ омѣнѣнѣ-
то, кѣнто побужда законѣтъ на вѣнѣлѣтъ правѣ-
дѣ, — то и дѣло-о на тукашнитъ злодѣи не
можѣше да остане трапѣно и безъ да са потре-
не и разѣнѣе отъ прѣтѣнѣнитъ на зѣлото сѣдѣи.
И тѣй сѣмѣтъ, че пѣстинѣно състоянѣе зѣсе
повече и повече да са усѣщѣни, и кѣнто кня-
зѣтъ са освѣбѣди отъ покѣнитъ на дѣтѣнѣството
сѣ, самѣтъ въ Сѣрбѣи градинѣ нѣкои постѣ-
пѣхъ за да докѣжатъ на князѣтъ шо за хора
сѣмѣтъ оня кѣнто го окружавѣхъ, и да му вѣмѣхъ
нѣтъ куражъ да постѣди и самъ за да осво-

два харти — за вътрешни и морски течения. пръв. Д. Витанов. Прага 1873; стр. 144. гр. 10.
Наръченъ Землеописателъ Атласъ състои отъ 9 харти, отъ Хр. Г. Данковъ. Вiena 1865; . . . гр. 20.
Наръченъ Землеописателъ Атласъ състои отъ 24 харти, отъ Хр. Г. Данковъ. Вiena 1874; трето поправено издание. . . гр. 54.
Същиненъ Землеописателъ Атласъ състои отъ 6 харти: Земята, полукълба, Европа, Азия, Африка, Австралия и Америка. гр. 150.

ПО МАТЕМАТИКАТА.

Малка Аритметика или четири дѣйстви сѣ просты, смѣсени и десетични числа за първоначални ученици; отъ Г. Груевъ. Вiena 1873; 4-то изд. стр. 80. . . гр. 3 1/2.
Уроци за първите четири Аритметически правила и за сметовенъ, пръвъ отъ руски Михаилъ Букур. 1873; стр. 112. гр. 4.
Числителница за сметане на умъ отъ В. Грининъ, пръв. отъ Англически Г. Пенковъ. Вiena 1869; стр. 70. . . гр. 2 1/2.
Малка Аритметика за първоначални ученици отъ Н. Марковъ Руссе. 1872; стр. 104 въ 16 стр. . . гр. 3.
Теоретическа числителница отъ Хр. Г. Данковъ. Вiena 1870; стр. 216. . . гр. 8.
Теоретическо практическа Числителница съставилъ Хр. Г. Данковъ. Вiena 1874; 4-то изд. поправено, стр. 369. . . гр. 15.
Практическа Аритметика за въ срѣдни училища отъ В. Грининъ, пръв. отъ Англически Тонджоръ. Вiena 1868; стр. 198. гр. 15.
Начални познания отъ Геометрия приложени въ обществено, пръв. Г. Груевъ. Вiena 1867; стр. 72 съ 78 чертежи. . . гр. 5.
Кратка Елементарна Геометрия, скратеніе по Давидовъ отъ И. Н. Грозевъ. Прага 1873; стр. 165 съ 177 чертежи въ текста. . . гр. 10 1/4.
Геометрия праволинейни, Тригонометрия и Статика по Ж. Ф. Оливье, пръв. Н. Марковъ. Руссе 1871; стр. 212 съ 242 чертежи въ текста. . . гр. 20 1/2.

ПО ЕСТЕСТВЕННИТЕ НАУКИ.

Физика за главни народни училища отъ Д. Шубертъ, пръв. Г. Груевъ. Вiena 1872; стр. 192 съ 76 фигури въ текста. . . гр. 12.
Оптика Физика отъ Ганно, пръв. Г. Груевъ. Вiena 1869; стр. 616 съ 368 фигури въ текста. . . гр. 40.
Ръководство къмъ Физиката съставено отъ И. Н. Грозевъ. Прага 1874; стр. 458 съ 292 чертежи въ текста. . . гр. 30 3/4.
Химия за главни народни училища, пръв. С. Д. Вѣженовъ. Вiena 1872 стр. 115 съ 10 фигури въ текста. . . гр. 8.
Естеств. Историја отъ Д. Мухомъ. Вiena 1869; стр. 160 съ 64 изобразения въ текста. гр. 6.
Анатомія, Физиология и Игiena пръв. отъ Англически. Вiena 1872; 2 ро изд. стр. 130 съ 95 фигури. . . гр. 8.
Атласъ Анатомически отъ четири харти, на които човѣкъ, тѣло е представено въ естествена сѣ величина. . . гр. 100.

ПРАВОУЧИТЕЛНИ.

Нравоучение за деца. Въ четири вечерни разговори за длъжностите на човѣка къмъ себе си, къмъ ближния си, къмъ обществото и за свѣтостта и религијата; пръв. С. Радуювъ. Болград 1866; стр. 150. . . гр. 5.
Водачъ по пътя на живота пръв. А. Кръстевичъ. Вiena 1870; стр. 219. . . гр. 12.
Кратки начала отъ нравствени философија, пръвотъ отъ Англически. Вiena 1870; стр. 160. . . гр. 8.

ПО ТЪРГОВСКА ЧАСТЪ.

Ръководство за държаніе търговски книги (дефтери) отъ В. де Гранжъ, пръв. Д. С. Вѣженовъ. Вiena 1873; стр. 308. . . гр. 20 1/2.

ЗА ЦЕРКОВНО ЧТЕНІЕ.

Часословъ червенословъ отъ 104 стр. въ твърди корици. . . гр. 6.
Церковно пѣние, съдържащо всички катанаси, псалми, тропари и кондаки, които се пѣятъ прѣзъ годината на Господски и Богородични празници, и на по-големи светци. стр. 98 червенословъ. . . гр. 6.
УЧЕБНИЦИ ЗА ИЗУЧВАНІЕ ЧУЖДИ ЯЗЫЦИ

Начална книга за Османски языкъ отъ Г. Груевъ. Цар. 1873; трето изд. стр. 63. гр. 5.
Турско-Българска Грамматика отъ Н. Марковъ. Цариградъ. 1864; стр. 100. . . гр. 7.
Франц. Българ. Букаръ отъ Н. Марковъ. Вiena 1874; стр. 48. . . гр. 2 1/2.
Французско-Българска Грамматика отъ Ф. Апп пръв. К. Ив. Търновски. Вiena 1869; стр. 279. . . гр. 15.
Практическа метода за изучване фр. яз. по Ф. Апп пръв. С. Радуювъ. Болградъ 1871; стр. 224. . . гр. 8.

Пловдивъ, 20 Юли 1874.
Книжарницата на Хр. Г. Данковъ и С-те
 Въ ПЛОВДИВЪ, РУСУЧУКЪ, ВЕЛЕСЪ.

ПОЛИТИЧЕСКИ ПОВИНИ.

РУСИЯ — Прѣзъ миналиятъ Юли са сключили сто години, отъ какъ по Кючук-кайнарджишкия миръ са развили най напредъ руското знаме въ Черно Море. За споменъ на туй историческо събитіе рускиятъ Вѣстникъ сѣ посветилъ особни членове, въ които сѣ срѣщатъ доста любопытни свѣдѣния. «На Черно Море, каза

въ *Голосъ*, течението на вѣстото е спазило много наши политически погрѣшки, които трѣба да ги гледаме да ги не правимъ вече. Той изборъ на разнамето на Руската морска сила въ Черно море, като споменава какъ въ вѣстото на Севастополската катастрофа сѣ потопила въ морето по голѣмата частъ отъ флотата, и зачналъ въ единъ часъ основа което сѣ пришло 70 години, говори за свързаніето на парижскитъ трактати на 1856 и послѣ за неговото разварване на 1870, и каго поглеждамо що сѣ е направило отъ то на сега, намира че нито военната нито търговската руска флота на Черно море не е никакъ напреднала. «Колкото за основаніето на военна и търговска флота на Черно море нѣмъ стоимъ днесъ, токо кажа тѣ сѣщо, както и прѣзъ 100 години, въ началото на туй основаніе.» — Рускиятъ печатъ въ тѣзи сѣ членове иска да сѣ прѣвѣсне привилегіята на однокото руско дружество за мореплаване и търговия, да сѣ допусне свободна конкуренция, и поше повече да започне да сѣ взема цялото жителство на источниятъ брегъ на Черно море длъжностно по законъ на служба въ флотата.

— Ерхердогъ Албрехтъ сѣ заварилъ въ Вiena отъ патуваніето си въ Русия. *Москов. Видомости* поздравлява неговото въ Русия пребиваніе съ тѣзи твърди значителни думи: «Единъ отъ най славниятъ войсководи на нашия вѣкъ, славниятъ побѣдителъ при Кустоца, на посѣта. Нишниятъ прѣвѣтливъ гостъ е билъ всякога искрено приятелъ на Русия и увѣренъ, че съюзътъ съ Русия не само е най голѣмото поручителство за одержаніе на Европѣйскій миръ, но и най драгоцѣнъ залогъ за спазване на цивилизирани интереси на Австро-Мажарско и Русия. Слава Богу, Традиционалната идея на Ерхердога Албрехта, въ послѣднѣ време е станала нѣщо фактично. Русия и Хабсбургската Монархия сѣлятъ дълго и за двѣтъ страни тежко отчужденіе, сѣта пакъ сѣ са приближили една друга, и то като сѣ познали взаимниятъ си интереси сега по добръ отъ колкото прѣди, и сѣ твърдо увѣрени, че нѣма какво да сѣ болтъ единъ отъ друга, а напротивъ да сѣ по всичко уплатени на взаимно доверіе и прилежност.

— Въ Германия и тѣзи годниа че да правятъ освѣтления (донимия) въ дѣлѣтъ когато е станалъ Седанскій бой. Нѣколко голѣми градове, а тѣ и Шутгардъ, вече сѣ наредили да сѣ приготвятъ за това. Ултрамонтанцитъ отъ своя страна прѣзъ своитъ монитъръ «Германия» протестуватъ противу всяко тържествуване за Седанската побѣда, и както сѣ видъ Седанското освѣтление, може лесно да сѣ прѣгнѣ въ парижскій изпросъ, а най вече на Рейнъ.

СЪРБИЯ — Намѣрени сѣ, казватъ извѣстията отъ Бѣлградъ, въ намѣреніето на работитъ за скупщината, събиранието на които прѣзъ всяка година посреща като едно важно и свѣтло сѣбитіе; дѣлѣнето по поборитъ вече е започнато. — Всяката Сръбска войска състои сега отъ 60,000 души и прѣвѣтъ режъ на народната гвардія сѣ повижавъ прѣзъ тѣзи дни на фрѣжъ, за да сѣ намери на военниятъ обучения които ще траятъ шестъ дни. Никакво дѣлѣние не е стинало на тѣтъ за това.

— Изпросътъ за сръбскитъ Карловачкитъ Патриархъ, съ който не малко сѣ занимава Мажарското правителство и печатъ най послѣ сѣ свѣршилъ. Знаяно е че като не рачи империалъ да подвѣрди изборѣтъ на Стойковича, избира едната скупщина въ Карловецъ избрала за Сръбскитъ Патриархъ румунскитъ митрополитъ Ивачковича. И неговото одобреніе посрѣщало малчотиноа които сѣ изривали съ това че той сѣ дава оставката отъ знаніето Митрополитъ Руманскій и така сѣ потвърдило изриваніето му за Патриархъ Сръбскій. Вѣстникитъ доносили сѣ прѣвѣрха за това, да ли е той Сърбинъ или Румунинъ, и както сѣ види той е Румунинъ роменъ по получилъ е сръбско образование.

ПЕРСИЯ. Персискиятъ Шахъ установилъ нова една мѣрка за ограничѣне на злоупотребѣ и яга на чиновницитъ. Въ всякой градъ сѣ настанявало въ едно особно писалище единъ ковчегъ наречанъ «санджъ адалатъ» (ковчегъ на правосудіето). Въ този ковчегъ вна право всякой да тура прошеніята и разни явни които изпозватъ злоупотребниятъ на държавни чиновници. Тѣзи прошенія и записи че сѣ изпращатъ право въ Техеранъ, и самъ Шахъ сѣ шѣтъ да придира съдържаніето нѣтъ.

Въ страна, каквато е Персия, дѣто чиновницитъ на властѣта нѣматъ граници въ злоупотребниятъ си, ковчегътъ на правосудіето ще да е едно благодѣяне. Сѣга само да сѣ сполуча цялата която задри Шахъ. Защото всичкитъ комай правителствени служители нѣматъ непосредственъ интересъ да сѣ унищожи туй добро произволеніе на Самодржца. Казватъ че прѣди 20 години пакъ билъ сѣ поставилъ единъ такъвъ ковчегъ, но той въ малко време сѣ напълнилъ съ срамотни и неправилни писма, отъ които нѣкои били отпратени противу самата личностъ на Шаха. А това докарало отмаханіето на туй учрѣждение.

АМЕРИКА — Последниятъ извѣстия отъ Нью Йоркъ носатъ на тази важна новина. Станало въпросъ да сѣ присъединитъ на Съединитъ Държави много изъ областитъ на Мексико. Прѣговаритъ за това сѣ отворили между мексиканското правителство и правителството на Съединитъ Държави, и въ блъжитъ периодъ на кампаниитъ ще да стане прѣговарѣнето за това. Не сѣ знае обаче че да сѣ приеме, защото

има нѣколко малчотиноа, отъ които главната е голѣмото удачѣне на тѣзи мѣста и дѣшевето отъ средства за стобеніе, тоа за която и Мексико не може да ги управи. На мислитъ че голѣмитъ приходи що нѣматъ Съединитъ Държави ще нѣмъ допуснатъ да надѣятъ тѣзи малчотиноа.

Въ Бразилия отлагна вече сѣ е появила упорна борба между гражданската и черковната властъ. Дѣла Владци които не рачили да сѣ покорава на заповѣдитъ на правителството дѣла глѣдали ги на сѣтъ и ги осѣждали на затворъ за двѣ години. Папскій Нунцій тамъ шо е, протестиралъ сѣ на това, но правителството не обърнало внимание на протестътъ му.

РАЗНИ НОВИНИ.

— Въ понеделникъ сѣ събраха на извѣредно засѣданіе всичкитъ на служба министри на Държавата въ велъ кѣйтъ извѣрѣтъ подъ прѣсѣдѣтелството на Н. В. великия везиръ. Засѣданіето траяло отъ 5 1/2 по турски до вечерта.

— Н. В. министръ на външи тѣ дѣла Аарифъ паша съобщилъ сѣ едно окружно писмо на представителитъ на сѣмѣтъ, че сѣ запрещава до нова законѣтъ извѣрѣнето на жита отъ пристанищата на Шкодра.

— Споредъ *Progres d'Orient* дѣтелно сѣдѣвала работата за потрѣбеніето пѣли за преобразуваніето на Варненската, Русчукската, Шуменската и Трапундската крѣпости, които щѣли да сѣ снабдитъ съ много в голѣми топове. Планътъ на новитъ построения билъ споредъ както сѣмъ прѣсѣкитъ крѣпости. Всяка крѣпостъ трѣба да може да побира четири или пѣтъ хиляди души.

— Въ вторникъ срѣщну срѣда прѣзъ вощта дѣтъ доста силни земетресения сѣ усѣтахъ по всичкитъ страни на Цариградъ и предградията.

— Казватъ че рускиятъ посланикъ въ Цариградъ генералъ Игнатіевъ сѣ позволеніе отъ правителството сѣ шѣлъ да отиде за малко време въ Русия.

— «*Турки*» извѣстията че царското правителство ще пристѣпни на едно ново описание на малжкитъ жители, мюсюлмани и немюсюлмани, въ Имперіята. Тази мѣрка е неизбѣжно сѣбитіе на безредіето, което малко по малко сѣ е извѣкло въ дефортитъ на описаніето. Това е побъркало работитъ относително до войско-сѣбранието и до сѣбира него на бѣделъ армичната дѣлъ която сѣ плаша отъ немюсюлманитъ за олюбоженіето нѣтъ отъ военната служба. Туй опиане ще стане споредъ два правилика, които Портата е издалъ тѣзи дни и които сѣ сѣ потвърдилъ отъ Н. В. Султанитъ.

«*Левантъ Хералдъ*» извѣстията че мюсюлманското правителство е сключилъ сѣмъ империалската банка единъ заемъ отъ 40,000,000 лари.

— Завчера прѣвѣтния и сѣзъ на Ортакъй Н. Прѣсто Г. Дуретей, който прѣдварително сѣ билъ дава оставката отъ Сопхия Епархия.

— Стратегическитъ пътъ който ще свърже градоветъ, Шуменъ и Яболовъ щѣлъ на скоро да сѣ свѣрши.

— Въ грѣц. атин. и цариградскитъ вѣстници срѣщамъ описанія отъ патуваніето на посланицѣтъ рускитъ, германскитъ и американскитъ въ Света гора. Отъ тѣзи описанія нѣмъ измѣчани тоа мѣсто дѣто сѣ говори за посѣщеніето нѣтъ на Зографскитъ манастиръ. — Отъ рускитъ манастиръ Св. пантелеимона следъ единъ часъ патуване извезохми сѣ на мѣстото което сѣ казва Българска Терсана. Тука на чакаха нѣмъ и мулета които на занесоха въ Зографскитъ манастиръ, който е подъ вѣдѣние на Българитъ. Каминитъ извѣстяха пристѣпаніето нѣтъ. Зографската обителъ сѣ вижда ново създадена и е знане доста високо и широко; приемнитъ зади имаха столѣе, миндери, кадри, които изобразяваха дѣтвѣтъ български царе, фотографии които прѣдставяха Кирѣла и Рузѣлимъ кѣйтъ патриархъ, Анксентіа, Илариона извѣстниитъ, и други светители и първосвѣтители руски. Не знаемъ защо единъ кадугеринъ българинъ сѣе отъ стѣната фотографія на Екзарха и обѣрна серпозно вниманіето нѣтъ прѣзъ нея» къ зна грѣкѣтъ дописникъ и свѣрша съ това че българитъ кадугери ги почерпали сѣ прохладителни пѣтия.

Пѣшатъ отъ *Казиуръ* до Византия:

«Патриаршескитъ нѣмъ работи сѣ намиратъ не въ токъвъ пономно състояние; а на олаки и по на зѣтъ отиватъ. Прѣди нѣколко дни патрѣ въ Патриархията сѣ извѣрши една важна кражба, която разваля негоднованіето на еднороднитъ нѣтъ срещу онѣтъ които сѣ я извѣршила.

Рѣка злодѣи ка отъкънада елмазениитъ крѣстъ на пастаръ кѣйтъ жезлъ, който принадлежи на Патриаршескитъ Александрийскитъ прѣстоитъ, и сѣ оцѣнява за три а я повече лари. Не сѣ е избродилъ поше онѣтъ който е направилъ туй злодѣйство. което направилъ най домо впечатлѣние на сѣнародната нѣтъ публика, защото я това е едно отъ доказателствата на окаяно о, както не трѣбаше, управленіе на Патриархискитъ работи, за които сѣ надѣтъ на скоро да нѣтъ до стѣнитъ по пространни свѣдѣния.

«*Стѣна да не искаратъ пакъ че и тука мечтателитъ нѣтъ писаніе нѣтъ и прѣчула за домоето нѣтъ нѣтъ на черковнитъ нѣтъ работи, споредъ какъто е сѣмъ нѣтъ обичай на посѣдѣтъ у Гурѣтъ да обвинява Българитъ и други за всяко нѣтъ нѣтъ що сѣ случива между нѣтъ.*»

ТЕЛЕГРАМНИ.

АВСТРИЯ

ВѢНА 17 Авг. — Австрия припозна Испанското право и тѣто.
 КАРЛОВЕЦЪ 18 — Днесъ стана сѣ голѣма тържественностъ постаніето на престола на сръбскитъ Патриархъ въ Угария.
 ВѢНА 19 — Иза страхъ да не дойдатъ наводнения.

ГЕРМАНИЯ

КЕЛНЪ 17 — Господня Базенъ обнародува едно писмо, което отправилъ на генералъ Шиболдуръ въ туй писмо да описва побѣдѣнето на сѣруги си и казва че тѣ и братоветъ ѣ Рулъ били единственитъ сѣучастници въ побѣдѣнето.

ФРАНЦА

ПАРИЖЪ 18 — Базенъ пристѣгна въ Швейцария. Управителъ на тѣмнитъ въ Св. Маргарита лѣто сѣ обвинява въ побѣдѣнето на прѣдѣбихшиятъ маршалъ. Маршалътъ Макъ-Махонъ ще трѣгне въ нѣдѣла за Бретания, дѣто ще сѣ бѣли десетина дѣна.
 Италия сѣжони да припозна испанското правителство.
 ТАМЖЕ 18 — Франция, Англия, Бѣлгия и Италия окончателно припознахъ испанското правителство.
 ТАМЖЕ 19 — Бонапартитъ тържествуватъ; движѣния стѣзатъ вече за частнитъ избори прѣзъ Септември.

ИСПАНИЯ

МАДРИТЪ 18 — Карлиститъ разваляхъ жѣлѣзницѣтъ около Сарагоса. Причинитъ повреди възвѣнѣватъ на три мѣсяца — Карлиститъ останахъ Сегоба отъ като направихъ тѣзи разни повреждѣния.
 БАЙОНА 18 — Карлиститъ превзеха Ургелъ.

БЕЛГИЯ

СПА 13 — Маршалътъ Базенъ сѣ еви въ нашиятъ градъ.
 БРЮКСЕЛЪ 14 — Утѣрватъ че представителитъ на сѣмѣтъ отиватъ руската програма, а предлагатъ отъ страна на своитъ правителства да сѣ опростотворитъ и да сѣ потвърди жевелскиятъ трактатъ.

КИТАЙ

ХОНГЪ-КОНГЪ 18 — Китийцитъ сѣ поискали отъ Япония да испразни Формоза до три мѣсеца; и мисли сѣ че въ случай на отказаніе ще стане война.

ИЗВѢСТІЯ

Уроцитъ въ Пловдивскитъ семинаріи сѣ на ченѣтъ на 20-и т. Августа; за това сѣ явява на родителитъ, които желатъ да испратитъ сѣноветъ сѣ въ казаното училище, да прѣбѣрѣятъ да ги испѣватъ най късно до 1-и Сеприа. Съставитъ на учителѣтъ остана сѣмѣтъ, както лѣтъ, сѣ приближеніе още на единъ учителъ. Управитъ на семинаріята ще е пакъ Г. Д. Базенъ.

Пловдивъ, 5-и Августъ 1874

Учл. Настоятелство.

Пансіонитъ въ Пловдивъ, който лѣтъ бѣше подъ управленіето на Гня Горбанова, влущата година остана подъ управленіето на Гня Гр. Д. Караджова. Заплатитъ за учебни години сѣ сѣ 10 л. тур сѣ прѣвѣрѣтъ на три пѣти.
 Економъ Янко Хр. Воденчаровъ.
 Пловдивъ Авг. 5-и, 1874.

Церковно-училищното настоятелство въ Хоглу Пазарѣтъ търси единъ учителъ, който да познѣва елементарнитъ науки и черковно пѣние. Който отъ Гня учителѣтъ жѣлае да занеме тѣя служба, нека сѣ отнесе до реченното настоятелство за споразумѣние.

3 Августа 1874.

Единъ учителъ, който познава основно турскитъ езикъ и който освѣтъ учителствувалъ сѣ въ единъ отъ по главнитъ градове на нашето отечество, билъ е и писаръ въ търговското тамъ сѣмѣлище доводно време, тѣзи дни отъ грѣчка зѣба и занѣтъ извѣденъ отъ службата сѣ, търпѣ мѣсто. Който отъ нашитъ по главни градски общини сѣ нуждае отъ такъвъ учителъ, който освѣтъ турскитъ езикъ може да преподава и Вс. История, Бѣлг. История, Землеописаніе и др. предметъ, нека сѣ отнесе до редакціята за споразумѣние.

НАРЪЧЕНЪ ДЕНОСЛОВЪ.

ЗА

1875

ПРОСТА ГОДИНА.

Нарѣдилъ и издалъ П. П. Черновѣждѣ.
 Стр. 96. Цѣна два гроша.

Тоя Денословъ съдържа: Иброуване на годинитъ; Зѣвдобройско предзвѣнаніе за 1875 год.; Пасхалия; Католически празници; Арменски празници; Мюсюлмански празници; Царски празници; Български светци и пѣчѣния; 12-мѣсеци по стария стѣлъ, по новиятъ. и арибескитъ денословъ; Статия за Денословитъ; Статия за здравіето; Домашенъ Лекаръ; Какъ трѣба нѣтъ да правитъ; Български дружини и вѣстници въ Цариградъ; По народнитъ наши работи; Пѣсенята на птичката; Диогеновъ отговоръ; Сѣмѣни и шарѣни; Стихотворѣния.

Денословътъ сѣ намира за продаване въ Цариградъ у Книгопродавницата на Б. П. Д. «Прозвишеніе», както и на пѣдущитъ Узунджоскитъ Панаиръ.

100 ека. отъ Денословътъ, купени на купъ, продаватъ сѣ по 70 пари; 300 по 60 пари; 500 по 50 пари, и 1000-то сѣ отстъпѣтъ за десѣтъ тур. лари. Купуваніе продаваніето е въ брой.

Въ Печатницата на Д. Арапиана.